



The Holy See

DISCORSO DI GIOVANNI PAOLO II AI FRATI MINORI "BERNARDINI"

Martedì, 11 febbraio 2003

Czcigodni Ojcowie, drodzy Bracia. Serdecznie witam Was wszystkich. Przybyliście do Rzymu, nawiedzając po drodze groby św. Franciszka i św. Bernardyna ze Sieny, aby tu, u apostoelskich grobów Piotra i Pawła dziękować Bogu za 550 lat obecności bernardynów na ziemi polskiej. Chętnie przyłączam się do tego dziękczynienia, bo wiem jak wiele dobra ta obecność przyniosła, jak bardzo wpisała się w naszą rodzimą duchowość i kulturę. Jubileusz ten wiąże się z fundacją klasztoru w Krakowie. Bliski mojemu sercu jest ten klasztor i ta bazylika przy Bernardyńskiej. Wiele razy przychodziłem tam jeszcze za młodych lat, potem jako kapłan, a w końcu jako Biskup Krakowski. Wiele też było spotkań z waszą wspólnotą. W sposób szczególny jednak pozostało w mojej pamięci to spotkanie i naukowe sympozjum, jakie odbyło się w ramach jubileuszu św. Franciszka w kwietniu 1976 roku. Pamiętam, że mówiłem wtedy na rozpoczęcie: "trzeba nam się bardzo modlić o Franciszka naszych czasów. Może nie o jednego - może o bardzo wielu. Żyjemy w epoce, w której Sobór Watykański objawił w głąb i w szerz wymiar ludu Bożego. Może więc trzeba w tych naszych demokratycznych czasach, ażeby Franciszek stał się profilem nas wszystkich: całego Kościoła w Polsce". Wydaje się, że te słowa nie utraciły niczego ze swej aktualności. Co więcej, można odnieść wrażenie, że człowiek i świat początku trzeciego tysiąclecia może bardziej niż kiedykolwiek oczekuje, aby przeniknął go duch św. Franciszka. Dzisiejszy człowiek potrzebuje Franciszkowej wiary, nadziei i miłości; potrzebuje radości, jaka płynie z ubóstwa ducha, czyli z wewnętrznej wolności; pragnie na nowo uczyć się umiłowania wszystkiego, co stworzył Bóg; potrzebuje w końcu, aby pokój i dobro zapanowały w rodzinach, społecznościach i pomiędzy narodami. Potrzebuje tego Polska i Ukraina, i cały świat. Dlatego wasza wspólnota, która - przeżywając jubileusz - patrzy w przeszłość i dziękuje Bogu za wszelkie dobro minionego czasu, jest w sposób szczególny wezwana do tego, aby patrzeć również w przyszłość. Jesteście wezwani, by prosić Boga, aby coraz pełniej czynił was świadkami tego Franciszkowego ducha. O to też razem z wami się modlę. A ponieważ przeżywamy Rok Różańca Świętego, czynię to przez wstawiennictwo Maryi, przyzywając tego, który był Jej niezwykłym czcicielem - waszego założyciela i patrona św. Bernardyna ze Sieny. Bogu dziękuję również za 10 lat istnienia Kustodii Św. Michała Archanioła na Ukrainie. To wprawdzie niewielki jubileusz, ale stanowi zaproszenie do wielkiego dziękczynienia za każde dobro, jakie stało się udziałem umiłowanego ludu Bożego na Ukrainie dzięki waszej wytrwałej i pełnej oddania posłudze. Niech to dobro pomnaża się i w przyszłości. Raz jeszcze dziękuję za serdeczne przyjęcie, jakie prowincja Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny zgotowała mi w kalwaryjskim sanktuarium. Życzę, aby wasza wspólnota rosła w liczbę i w łaski, a wstawiennictwo i przykład świętych patronów Franciszka i Bernardyna by wspomagały was na drogach świętości. Niech wam Bóg błogosławi!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana